

[OFFICYJAŁOW *ai*

D sg f officyj^ęłow(e)*j*.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik dzierżawczy od „officyjał”; którego podmiotem, wykonawcą jest oficjał: iákoż y rodzicy byli bárzo przeciwni tey wczynności Księdz^ę Officyałowey WerWiz 104.

Cf **[OFFICYJALSKI]**

FP